

Kapitel V (§ 13) indeholder bestemmelser om det i ministerens fremsættelsestale foran omhandlede *uddannelsesnævn*.

Nævnets sammensætning fremgår af § 13, stk. 1, der ændredes under behandlingen i folketinget og i sin endelige formulering har følgende ordlyd:

„Der oprettes et sagkyndigt uddannelsesnævn, bestående af 10 medlemmer. Medlemmerne udpeges af indenrigsministeren efter indstilling af sundhedsstyrelsen. I nævnet skal følgende være repræsenteret: Sygehusforeningen i Danmark med 3 medlemmer, Københavns kommune med 1 medlem, statens hospitalsvæsen med 1 medlem og Dansk Sygeplejeråd med 1 medlem. Endvidere bør 1 medlem være sagkyndigt i undervisnings-spørgsmål (pædagog). Indenrigsministeren beskikker et af nævnets medlemmer til formand for nævnet.“

De nærmere regler for nævnets virksomhed fastsættes ifølge stk. 5 af indenrigsministeren.

I *kapitel VI (§§ 14—16)* findes *overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser*.

Loven træder i kraft den 1. juli 1956, og samtidig ophæves lov nr. 140 af 26. april 1933 om autoriserede sygeplejersker. Sidstnævnte lov gælder dog indtil videre uændret for *Færøerne*, idet regeringen bemyndiges til efter forhandling med det færøske hjemmestyre ved kongelig anordning at sætte den nye lov i kraft på *Færøerne* med de ændringer, som følger af øernes særlige forhold.

Lovforslaget fik en velvillig modtagelse i folketinget, og det erkendtes fra alle sider, at udviklingen indenfor sygeplejen stillede stadigt større krav til sygeplejerskerne, som kunne begrunde en ajourføring af de for disse og deres uddannelse gældende regler.

Fra flere af ordførernes side blev der ved 1. behandling givet udtryk for en vis frygt for, at vægten ville blive lagt så stærkt på den faglige uddannelse, at der ikke i tilstrækkelig grad toges hensyn til de menneskelige egenskaber hos eleverne. Ligeledes fremhævedes det fra flere sider, at kravene ved eksaminer og prøver under uddannelsen ikke burde gøres så store, at de udelukkede elever med folkeskoleundervisning som forudsætning for adgang til sygeplejerskeuddannelse. Skønt loven henlagde de nærmere uddannelsesreglers fastsættelse til en kongelig anordning, ønskedes det navnlig fra konservativ side, at i hvert fald rammerne og varigheden kom til at fremgå af selve loven.